BELGIE : 5 fr. NEDERLAND : Abonné's : 30 ct. Losse nummers : 35 ct. Weekblad. — 15e Jaargang. — Nr. 710. — 5 November 1953. — 24 blz.

ROBBEDOES

EN TOEN DRONGEN
JOHAN
EN ZIJN GEZELLEN HET
WOUD BINNEN WAAR
DE TOVERKOL
RACHEL
WOONDE !!!

ZIE VERVOLG BLADZ. 4

Xaverius

VERTELD DOOR DE MINSTREEL

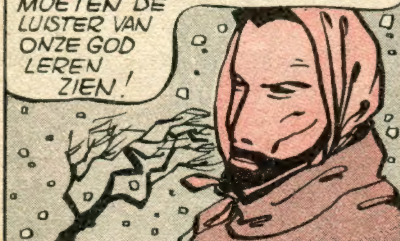
XAVERIUS IS IN JAPAN, MAAR BEREIKT DAAR NIET VEEL. HIJ BESLUIT DE KEIZER TE GAAN OPZOEKEN OM TE TRACHTEN HEM TE BEKEREN. NA EEN AFMATTENDE REIS KOMT HIJ MET PATER FERNANDEZ IN DE HOOFDSTAD KIOTO AAN.

DE KEIZERLIJKE STAD WAAR DE MISSIONARISSEN KWAMEN WAS IN REP EN ROER. DE PLUNDERING VAN HET PALEIS, DE BRANDENDE PAGODES GETUIGDEN VAN HEFTIGE STAATKUNDIGE EN GODSDIENSTIGE STRIJD. EN WAAR WAS DE KEIZER IN AL DIE WANORDE? DE VERWACHTE ONTMOETING WERD IN XAVERIUS' VERBEELDING DADELIJK UITGEWIST. DE DAIMIO'S BLEKEN DE WERKELIJKE HEERSERS. MET HEN MOEST HIJ RECHTSTREEKS ONDERHANDELEN. HIJ MOEST TERUGGAAN, ER ZAT NIETS ANDERS OP. DE TERUGTOCHT NAAR JAMAGOETSJI WERD NOG VRESELIJKER DAN DE HEENREIS.

ONZE REIZIGERS LEDEN GRUWELIJK VAN FEBRUARI-SNEEUW EN IJS. MAAR TOCH DEERDE DAT ALLES XAVERIUS NIET.

INTEGENDEEL. HIJ WERKTE NU AL PLANNEN UIT VOOR EEN NIEUWE BEKERINGS-METHODE.

XAVERIUS LIET DAAROM TAL VAN GESCHENKEN VAN DE ONDERKONING VAN INDIË KOMEN EN BRIEVEN OM HEM IN DE GUNST VAN DE HOGE HEREN AAN TE BEVELEN. ZODRA HIJ IN JAMAGOETSJI WAS, VERZOCHT HIJ OM EEN NIEUW ONDERHOUD MET KEIZER JOSJITAKA. GEWAPEND MET ZIJN GELOOFSBRIEVEN, GEHULD IN EEN FRAAI ZIJDEN GEWAAD, VAN TWEE GESCHENKDRAGERS VERGEZELD DEED HIJ DITMAAL EEN ZEER OPVALLENDE INTREDE. DE DAIMIO BEWONDERDE LANGDURIG DE TIJDMETER, DE BROKATEN STOFFEN, EN ANDERE FRAAIHEDEN.

HIJ WILDE IN MILDDADIGHEID NIET ONDERDOEN VOOR XAVERIUS EN SCHONK HEM EEN GROTE GELDSOM.

DOOR ZIJN ONBAATZUCHTIGHEID GETROFFEN STOND DE DAIMIO XAVERIUS ALLES TOE WAT HIJ VERLANGDE. ZELFS BOOD HIJ HEM EEN OUDE PAGODE ALS WONING AAN. HET WERK VAN DE MISSIONARIS ZOU VRUCHTDRAGEND WORDEN. AANZIENLIJKE PERSONAGES, BONZEN ZELFS KWAMEN HEM RAADPLEGEN EN HUN BEZWAREN UITEN. LANGE DEBATTEN ONTSPONNEN ZICH DAARUIT. ER ONTSTOND EEN STROMING VOOR BEKERING, TOEN EEN PERSOONLIJKHEID DIE ALGEMEEN BEKEND STOND ALS DE KNAPSTE KOP UIT DE HELE STAD OM HET DOOPSEL VERZOCHT.

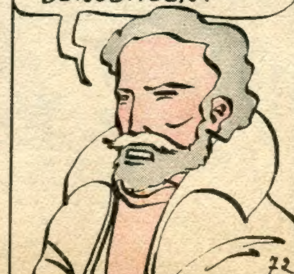
EEN DING HAD XAVERIUS BIJ AL DIE GESPREKKEN GETROFFEN.

DE KOOPMAN PEREIRA, EEN VRIEND VAN XAVERIUS, BOOD HEM ZIJN DIENSTEN AAN.

WORDT VERVOLGD

HET SPEURDERSWERK van Jan KORDAAT

DE BEVRIJDING van PROF. STAGMUS

MET EEN ZELF INEENGEFLANST VALSCHERM IS KORDAAT ONTSNAPT UIT EEN BERGHUT DIE DOOR DE POLDEVISCHE POLITIE OMSINGELD WORDT. DE GENDARMES DENKEN DAT HIJ DOOD IS EN GAAN ZIJN LIJK IN DE DIEPTE VAN HET RAVIJN ONDER DE HUT ZOEKEN.

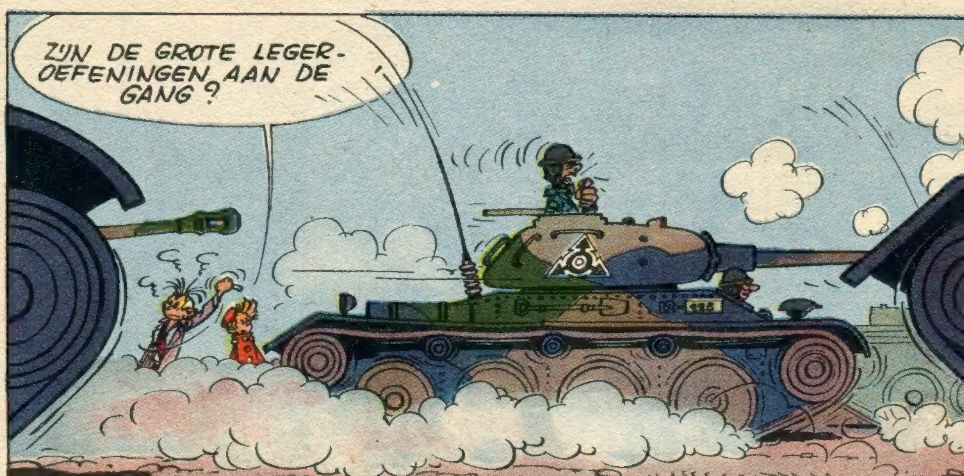

WORDT VERVOLGD

WIE WEET HET ?

UIT ALLE LANDEN DIE IK HEB BEREISD, HEB IK EEN KLEDINGSTUK OF VOORWERP MEEGEBRACHT.

?

KUNNEN JULLIE DIE LANDEN OPNOEMEN?... 1

IK HEB EEN HEEL STEL DIEREN GEKIEKT, MAAR MIJN TOESTEL WAS DEFECT, HELAAS! ALLE OPNAMEN ZIJN OVER ELKAAR HEEN GEKOMEN!

HUM! DAT LEVERT EEN ERG INGEWIKKELDE TEKENING OP!

VOOR ONTDEKKINGSREIZIGER KOMT ER HEEL WAT KIJKEN!

JE MOET VAAK EEN SCHERPE BLIK HEBBEN!... BEANTWOORD MAAR EENS ZONDER METEN DE VOLGENDE VRAGEN:

1. GAAT 1 IN A
2. " 1 " B
3. " 1 " C
4. " C " B
5. " 2 " A
6. " 2 " B
7. " 3 " A
8. " 3 " B
9. " A " B

?

EN JULLIE?...

3

KUNNEN JULLIE ALLE GEFOTOGRAFEERDE DIEREN ERUIT HALEN? 2

JE MOET OOK KUNNEN NADENKEN, BIJVOORBEELD: KUN JE DE NUMMERS IN VIERKANT A 1 VOOR 1 ZO OPSCHUIVEN, MET GEBRUIKMAKING VAN HET LEGE HOKJE, DAT ZE IN DE VOLGORDE VAN VIERKANT B KOMEN TE STAAN? JE HOEFT MAAR 26 MAAL TE SCHUIVEN, HORIZONTAAL OF VERTICAAL, ECHTER NOOIT SCHUIN!

4

A

7	5	6
8	2	1
4	3	

B

1	2	3
4	5	6
7	8	

VERBLUF JE VRIENDJES!...

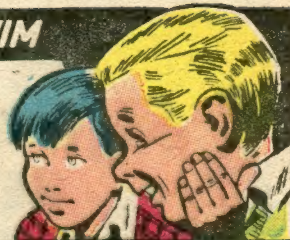
IN DE HALS VAN EEN LEGE FLES STOP JE EEN KURK MET IETS KLEINERE DOORSNEDE. WED NU MET EEN VRIEND DAT HIJ DE KURK ER NOOIT IN KAN BLAZEN... OM DAT KLAAR TE SPELEN MOET JE NIET BLAZEN, WANT DE LUCHT IN DE FLES WORDT SAMENGEPERST EN DRUKT DE KURK ERUIT, MAAR WEL ZUIGEN, OM HAAR LUCHTLEDIG TE MAKEN. DOOR DE LUCHTDRUK ZAL DE KURK ER DAN IN GEDUWD WORDEN.

E. Paape

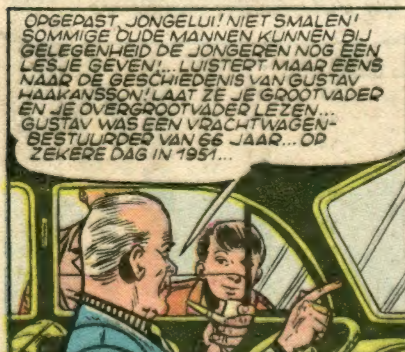
(Zie oplossing bladz. 19)

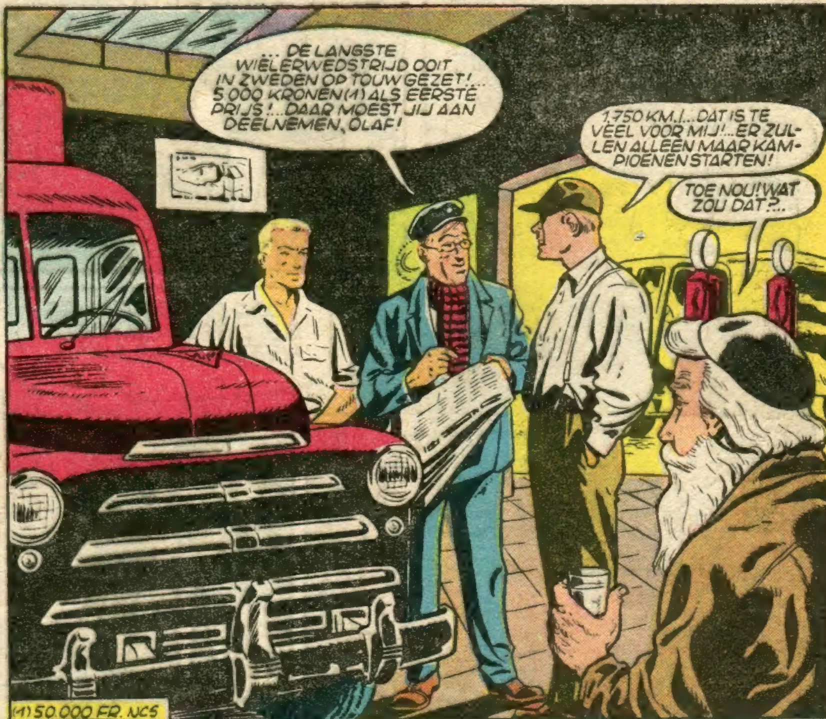

Een Sportieve Grootvader

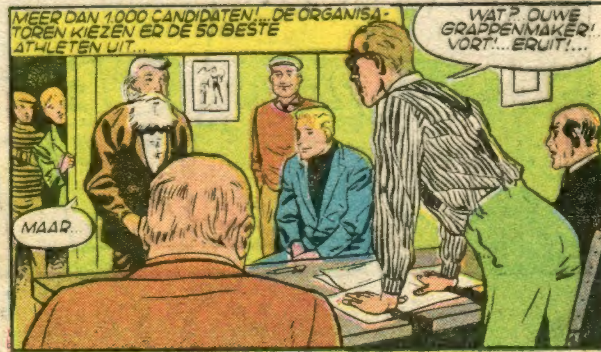

MAAR IK MEEN HET!...

JE BENT DE 26 VOORBIJ!... DAT IS DE LEEFTIJDSGRENS! GA MAAR TERUG NAAR JE LEUNINGSTOEL!

EN KOM NOG MAAR EENS TERUG ALS WE EEN WEDSTRIJD MET ZEEPKISTJES HOUDEN!

HA!...HA!

EN TOCH ZAL IK MEERIJDEN!

HET WAS WERKELIJK EEN ZEER ZWARE WEDSTRIJD....

UITERSTE NOORDEN VAN ZWEDEN

START

HAPARANDA

ZWEDEN

NOORWEGEN

1.750 KM.

FINLAND

ESTLAND

LETLAND

UITERSTE ZUIDEN

AANKOMST

YSTAD

WELDRA WORDEN DE 50 GEKOZEN CANDIDATEN PER TREIN GEBRACHT, WAAR HET VERTREKSEIN GEGEVEN ZAL WORDEN. MAAR...

EN IK?... IS ER GEEN PLAATS VOOR MIJ?

DAAR!... DE OUDE!...

ALWEER U!... EN U DIE REIS BETALEN NET ALS DE ANDEREN?... HOEPEL OP!

GA NAAR EEN PSYCHIATER!... 'T IS HOOG NODIG!

GOED!... DAN RIJD IK ER PER FIETS NAAR TOE... EEN OEFENRITJE!

HIJ WEET NIET EENS WAT EEN KILOMETER IS!... HAPARANDA IS 1600 KM.

HAAKANSSON GAAT NAAR HUIS TOE...

ZE HEBBEN ME NOG NIET GEWILD... SCHREI MAAR NIET, VROUW!... IK WIN DIE WEDSTRIJD!... IK KOM BEROEMD TERUG!...

...OF BELACHELIJK!... HIJ FIETST ZIJN DOOD TE GEMOET... WE ZIEN HEM NIET MEER TERUG...

DE 50 ATHLETEN ZIJN TE HAPARANDA AANGEKOMEN EN GENIETEN EEN RUSTKUUR EN EEN WETENSCHAPPELIJK BESTUDEERD REGIME MET HET OOG OP DE ZWARE KARWEI, DIE OP HEN WACHT...

WAAROM LACH JE?

IK DENK NOG AAN DIE OUWE GEK!

MAAR DE DAG VAN HET VERTREK...

O!... DAAR IS DE OUDE GEK!

NIET ZO GEK ALS JE WEL DENKT!... HIJ HEEFT AL 1600 KM. GEFIETST... MIJN HOED AF VOOR DIE KEREL!

HIJ IS NOG ZO FRIS ALS EEN HOENTJE!... HIJ MAAKT ZICH KLAAR OM TE VERTREKKEN!

???

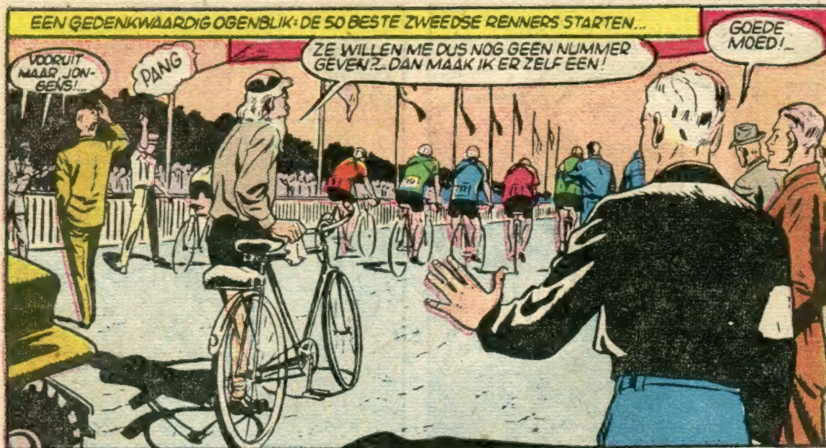
12

HE!... NIET STARTEN ZONDER MIJ!... GEEF ME OOK EEN NUMMER!... DAT IS NU TOCH NIET MEER TEVEEL GEVRAAGD!

OPGEPAST!... HET IS TIJD!...

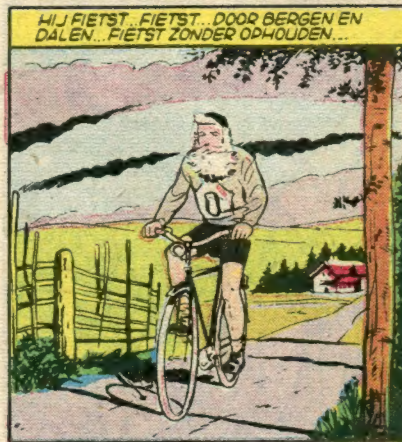
!!!

VERVOLG PAGINA 8 EN 9

EEN GEDENKWAARDIG OGENBLIK: DE 50 BESTE ZWEEDSE RENNERS STARTEN...
VOORUIT MAAR, JONGENS!..
PANG
ZE WILLEN ME DUS NOG GEEN NUMMER GEVEN?.. DAN MAAK IK ER ZELF EEN!
GOEDE MOED!..

WAT?.. NIET INGESCHREVEN?.. MAG IK NIET STARTEN?.. DE WEG IS TOCH VRIJ VOOR IEDEREEN?!...
LAAT HEM MAAR...

EN HAAKANSSON VERTREKT OP ZIJN EENTJE ALS TOERIST...
VOLSLAGEN GEK!

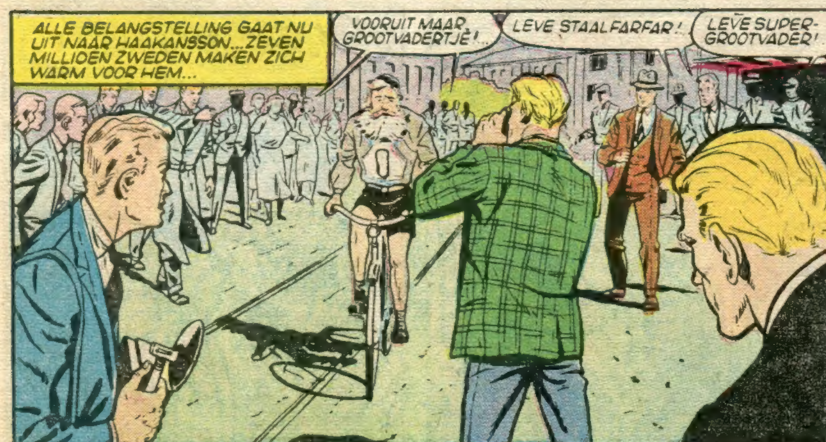

HIJ FIETST.. FIETST.. DOOR BERGEN EN DALEN... FIETST ZONDER OPHOUDEN...

HIJ HEEFT AL 150 KM. GEFIETST ALS IN HET VREEDZAME STADJE LULEA...
ZE ZIJN ALLEMAAL VOORBIJ... KOM NAAR HUIS!
NEE!.. DAAR KOMT ER NOG EEN!

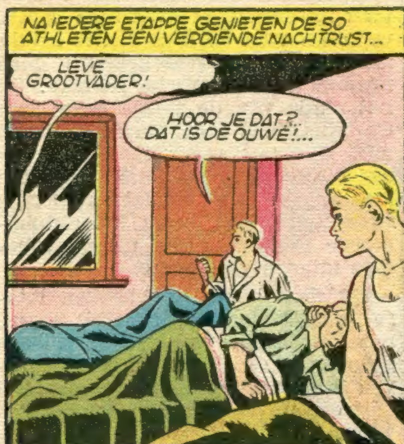

KIJK!.. HET IS STAALFARFAR! (1)
HE, EEN OGENBLIKJE, GROOTVADER! EEN FOTO VOOR DE KRANT!
(1) IN HET ZWEEDS LETTERLIJK: STALEN GROOTVADER

ME OPHOUDEN? JULLIE? IK HEB TIJD GENOEG... DIE JONGEREN ZIJN NIEUWELINGEN... IK KOM EEN AAN!

DE FOTO VERSCHIJNT DE VOLGENDE DAG...
HA! HA! HA!.. KIJK!
NEE MAAR!.. DAT IS EEN OUWE ROT!

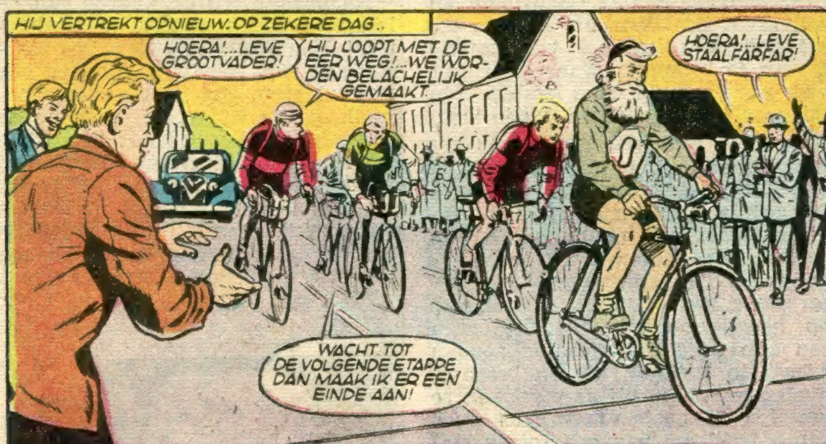

ALLE BELANGSTELLING GAAT NU UIT NAAR HAAKANSSON... ZEVEN MILLIOEN ZWEDEN MAKEN ZICH WARM VOOR HEM...
VOORUIT MAAR, GROOTVADERTJE!
LEVE STAALFARFAR!
LEVE SUPER-GROOTVADER!

ALS IK ZOALS DE ANDEREN, EEN AUTOGELEIDE HAD OM DE WEG VOOR ME VRIJ TE MAKEN ZOU IK NOG VEEL VLUGGER VOORUITKOMEN!

NA IEDERE ETAPPE GENIETEN DE 50 ATHLETEN EEN VERDIENDE NACHTRUST...
LEVE GROOTVADER!
HOOR JE DAT?. DAT IS DE OUWE!...

HAAKANSSON RIJDT DAG EN NACHT..., MAAR DE DERDE AVOND...
MAG IK EVEN SLAPEN?.. DIE BANK DAAR IS VOLDOENDE...
POL

DRIE UUR LATER...
WAT?.. VERTREK JE ALWEER?.. MAAR JE MOET UITGEPUT ZIJN!
IK HEB ME NOG NOOIT ZO FIT GEVOELD!...

HIJ VERTREKT OPNIEUW. OP ZEKERE DAG..
HOERA!... LEVE GROOTVADER!
HIJ LOOPT MET DE EER WEG!.. WE WORDEN BELACHELIJK GEMAAKT.
HOERA!.. LEVE STAALFARFAR!
WACHT TOT DE VOLGENDE ETAPPE, DAN MAAK IK ER EEN EINDE AAN!

EN DIE AVOND...
POLITIE?.. HET IS ONGEHOORD!... EEN MISDAAD!.. DIE OUWE MAN FIETST ZICH DOOD!... U MOET HEM BELETTEN DIE GRAP DOOR TE DRIJVEN!

STOP!.. HET IS JE VERBODEN VERDER TE FIETSEN VOOR JE DOOR EEN DOKTER ONDERZOCHT IS!

EVEN LATER...
POLS NORMAAL!.. HART UITSTEKEND!... GEEN ENKEL SPOOR VAN VERMOEIDHEID! NEE!.. WE MOGEN HEM NIET BELETTEN VERDER TE FIETSEN!

HAAKANSSON START... EN 6 DAGEN, 14 UUR EN 20 MINUTEN NA HET VERTREK UIT HAPARANDA, HIJ HEEFT ONDERWEG 10 UUR GESLAPEN, KOMT HIJ AAN... 24 UUR VOOR DE ANDEREN...
GEWELDIG!...
EN DE PRIJS?...

YSTAD AANKOMST
ALS GROOT OVERWINNAAR FIETST STAALFARFAR HAAKANSSON OVER DE EINDSTREEP. ZIJN VROUW IS ER... HEEL ZWEDEN JUICHT HEM TOE...
HOERA!...
MIJN MAN!...
GOD ZEGENE HEM!.. HIJ GEEFT ONS NIEUWE GEZONDHEID, JEUGD EN LEVENSLUST!...

HAAKANSSON WAS ECHTER NIET INGESCHREVEN, DUS KREEG HIJ DE PRIJS VAN 5.000 KRONEN NIET. MAAR HIJ WERD DOOR DE KONING ONTVANGEN. GROTE ONDERNEMINGEN BODEN HEM EEN KLEIN FORTUIN AAN OM ZIJN FOTO EN ZIJN NAAM TE MOGEN GEBRUIKEN VOOR RECLAMEDOELEINDEN... RIJKDOM KWAM MET ROEM... SINDS DIE DAG LACHT IN ZWEDEN GEEN ENKEL KIND EEN GRIJSAARD MEER UIT.

SNUFFELTJE VERTELT...

Wie was ESOPUS?

MET Esopus — of op zijn Grieks, want de kerel was een Griek : Aisopos — hebben onze humaniora-studenten zeker al kennis gemaakt ! Hij is een beroemd fabeldichter, die in korte, rake en nuchtere stukjes de mens met zijn gebreken hekelt onder het mom van dierenpersonages. Uit hem hebben alle latere fabeldichters geput : Fabrios, Phaedrus en de beroemde La Fontaine zetten verschillende van zijn stukjes, die in Grieks proza gesteld waren, in versvorm over.

Welnu, rakkers, deze Aisopos is minstens zo fabelachtig als zijn fabels zelf ! D. w. z. dat men sterk begint te twijfelen, of hij wel ooit bestaan heeft ! Hij moet geleefd hebben in de zesde eeuw voor Christus. Maar men vindt nergens iets nauwkeurigs of bepaalds, nog over zijn leven, noch over zijn werken. Reeds voor de Grieken uit de « klassieke » tijd is hij een halflegendarische figuur. Dat kwam, omdat men over hem zo'n stortvloed anecdoten — waaronder zeer onwaarschijnlijke — vertelde, dat één mens dat allemaal onmogelijk beleefd kon hebben. En juist deze geschiedenisjes werden later door de Griekse monnik Planudius in de veertiende eeuw te boek gesteld in zijn vermaard « Leven van Esopus ».

Over de herkomst van Aisopos bestond reeds in de oudheid verschil van mening. Sommigen noemen Phrygië, anderen Thracië of Samos, weer anderen Egypte of Sardes. Allemaal plaatsen, waar het heerlijk moet zijn als fabeldichter geboren te worden...

Volgens Plutarchos was Aisopos lelijk, mismaakt en gebocheld, maar bezat hij een vlugge, schrandere, vernuftige geest. Aanvankelijk leefde hij als slaaf. Maar door de laatste van zijn meesters — genoemd wordt de filosoof Xantos — werd hij een vrij man. Hij toog toen op reis, bezocht Egypte, Babylonië en een groot deel van het Oosten om eindelijk aan het hof van koning Cresus te belanden, waar hij zowat voor nar gespeeld moet hebben. Een nar met een gevaarlijke, radde tong.

Eén van zijn bezigheden was het brengen van offers naar de tempel van Delphi. Daar werd hij meermalen geërgerd en toonde hij zich verbolgen door de inhaligheid en de bedriegerijen der priesters van Appollon en hij spaarde hun zijn bitter sarcasme niet. Daarom zonnen die op bloedige wraak. Zij verborgen een aan de god toegewijde gouden schaal in Aisopos' tas en beschuldigden hem toen bij de vorst van ze gestolen te hebben ! Aisopos werd veroordeeld om van een rots gestoten te worden...

Vaak wordt Aisopos ons voorgesteld, terwijl hij zijn « Kikvorsen, die om een Koning vragen » voor de Atheners opzegt, of bij Periander van Korinthe aanliggend aan het fameus « banket der zeven wijzen ».

Wat er ook van zij, Aisopos schijnt niets te hebben geschreven. Zijn « stukken » werden enkel mondeling overgeleverd. Na korte tijd werden toen natuurlijk al dergelijke fabels, waarvan men de maker niet kende, aan Aisopos toegeschreven ! Men noemde ze « Esopische fabels ». Op het einde van de vijfde eeuw voor Christus deed zo'n bundel « Fabels van Esopus » reeds te Athene de ronde. Socrates vermaakte er zich mee enkele van deze fabels op rijm te zetten ! Een eeuw later publiceerde Demetrios een uiterst volledige uitgave van Esopus-fabels.

Uit deze bundel nu hebben latere fabeldichters zo vrijelijk geput, maar... of al die stukjes aan de arme gebochelde Griek mogen toegeschreven worden en of de sarcast wel ooit geleefd heeft ? Wie zal het bewijzen ?...

Nu moeten wij de waarde van de latere fabeldichters niet onderschatten ! Wie een « Van den Vos Reynaerde » kon schrijven is beslist een geniaal man. Het is ons dierenverhaal, dat de tijden zal trotseren en dat zijn kozijntjes heeft in andere talen. En La Fontaine, die wij op school misschien flauw of zeurig vonden, is dat helemaal niet ! Met zijn raakheid en zijn a-romantische nuchterheid en zijn sarcasme zou hij ook momenteel een zeer groot dichter zijn !

En... nu heb ik nog een klein plaatsje om iets over je Radetzky te zeggen. Dat is helemaal geen Rus zoals je veronderstelde, Graaf Joseph von Radetzky was een Oostenrijks veldmaarschalk en 'n verwoede vechtjas. Hij werd in 1766 te Trzebnitz in Bohemen geboren. Als cadet vocht hij in een kurassiersregiment tegen de Turken. In de Nederlanden aan de Rijn en in Italië vocht hij tegen de Fransen. In de aanvang van de negentiende eeuw ontmoet je hem in alle veldtochten. In Italië kreeg hij het lastig. Hij werd uit Milaan verjaagd, maar wist het later terug te nemen. Hij werd zelfs gouverneur-generaal en militair commandant van het toenmalige Lombardisch-Venetiaanse koninkrijk. In 1857 trok hij zich uit het militaire leven terug en stierf een jaar later te Milaan. De Radetzkymars zal hem wel voor de vergetelheid bewaren...

Tot volgende week, rakkers !

Met Robbedoes vooruit en vooraan ! !

Je trouwe,

SNUFFELTJE.

Onze Knollentuin

Wéér concurrentie ! Maar nu tussen [detectives...
P. K. droomt akeliger dan dit jong-[mens lief is !

Volkomen toevallig treffen in dit tuintje twee detectives elkaar. **ZWARTE PANTER** uit Koog aan de Zaan heeft zijn figuur in het klassieke genre gehouden. **DE WITTE KRAAI** uit Ulbeek (vroeger Wenduine) steekt er vrolijk de draak mee. Eerst Joop even antwoorden op zijn talrijke vraagjes. Wat die Scola-problemen aangaat : schrijf rechtstreeks aan Scola zèlf ! Adres : Postbus 10, Brussel. Een nieuwe indeling wordt inderdaad overwogen. Wat S. betreft : de soep wordt nooit zo heet gegeten als ze werd opgediend. Hij werkt trouw mee ! Snuffel mag geen adressen doorgeven, tenzij met toestemming van die rakkers ! Plaats een oproep ! Vervolgens een hartelijke gelukwens voor Romain, die na jarenlang liggen weer thuis is ! Met vertrouwen de toekomst tegemoet. De rakkers in W. zullen je missen !

DE VREEMDELING

De boeven van de Far-West waren meer dan bang. Een geheimzinnig personage scheen de taak op zich te hebben genomen hen allen onschadelijk te maken. Niemand wist, wie hij was of hoe hij eruit zag. Ze wisten slechts één ding : hij was « Vreemdeling ».

Uit het duister van de nacht doemt een ruiter op. Een flink gebouwde jongeman is het, gezeten op een prachtig bruinzwart paard. Lang behoeft hij niet te wachten. Sluipende voetstappen worden hoorbaar. Een lange, zwarte gestalte komt op de ruiter af.

— Ben jij het, Amigo ?

— Ja !

— Het wachtwoord ?

— De Vreemdeling !

— De... wat ?...

Dit is het laatste wat hij zegt. De rest wordt gesmoord door een hevige vuistslag, die hem de adem beneemt en hem voor de rest van de nacht zoete gedachten doet dromen !...

Snel verwisselt de afgestegen ruiter zijn kleren voor die van zijn tegenstander. Zo waagt hij zich naar een kampvuur, waarvan het lichtschijnsel zich duidelijk tegen de zwarte hemel aftekent.

Rond het kampvuur zitten vijf gemaskerde gestalten. Aan een boom staat een zesde man vastgebonden. De vroegere ruiter haast zich naar het vijftal. Een schelle stem vraagt :

— Was Amigo er ?...

De ruiter haalt zwijgend de schouders op en gaat op enige afstand van de anderen bij het vuur zitten.

De schelle stem gaat verder :

— Laat ons dan toch maar beginnen... Onze gevangene Bill Henderson kan ons mooie gegevens vertellen over een goudmijn aan de Texas Rivier... Hij kàn dat, maar wil dat niet ! Misschien kan José hem tot andere gedachten brengen ! Ga je gang, José !...

Geen der aanwezigen staat op. De ruiter begrijpt, dat hij dus José is. Langzaam komt hij overeind en loopt op de gevangene toe. Hij snijdt Bill Henderson los.

— Ho !... krijst de schelle stem, dat gaat niet goed zo !

— Dat gaat wél goed zo, zegt de ruiter kalm.

— Wat ? Jij bent José niet ?...

— Nee, dat klopt. Ik ben « De Vreemdeling » !

Verbijsterd staren de schurken hem aan. Van dit moment maakt onze man gebruik om z'n colts tevoorschijn te toveren.

De rest is gauw verteld. De gevangenis van Texas Town werd ineens met zes schurken verrijkt. Bill Henderson bedankte Fred Finlator (want hij was het natuurlijk) hartelijk en onze Fred — alias « De Vreemdeling » — reed weer de prairie in op weg naar nieuwe avonturen.

ZWARTE PANTER uit Koog aan de Zaan
Leider « Meteoorflits » in Nederland.

BOBBIE CONTRA FRED

(Een avontuur van Bobbie Bloedworst)

Ken je Bobbie niet... Heus niet ? Iemand als hij moest je toch kennen... Wel, ik zal hem even voorstellen.

Bobbie is rentenier van beroep en amateur-detective. Hij woont te Gekkegem bij Geel. Behalve een zeer snugger verstand bezit Bobbie ook nog ongelofelijk harde knuisten. Vraag dat maar eens aan Mad Madelief, z'n gezworen vijand. Jammer, dat Mad dat eerst over drie weken vertellen kan ! Zolang ligt hij zeker nog buiten westen... Bobbie is geen pistoolheld, zoals die Fred Finlator en anderen. Nee hoor, in zijn lange amateur-detective-loopbaan heeft hij nog nooit één schot gelost. Hij kan niet eens schieten ! Bobbie wandelt nu in het nachtelijk uur huistoe...

Hoep !... Een lange gestalte wipt over de omheining en duwt onze wandelaar een museumstuk onder zijn harige neus.

— Ha ! Goeie avond ! Pas op met dat spul...

Meteen heeft Bobbie dat oud roest (Made in Germany) te pakken en slingert het weg.

Roef !... Een krombenige gestalte gaat er vandoor. Maar onze held zet een spurtje in om Zatopek te doen watertanden.

Pats !... Fred Finlater (want hij is 't) krijgt zo'n geweldige oplawaai, dat hij de sterren bij millioenen bewondert !...

— Wat moet je ? buldert Bobbie en schudt Fred uit zijn droom wakker.

— Ik heb een dinges aangegaan met dinges, dat ik je de dinges zou doen uitbreken !...

— Luister, dinges. Duidelijk spreken, he ! gromt onze held.

— Weddingschap aangegaan met mijn schepper, dat ik je het angstzweet zou doen uitbreken, verduidelijkt Finlator.

Daarmee is dat interessant gesprek geëindigd.

Bobbie Bloedworst trekt met Fred Finlator onder de arm huiswaarts.

De volgende dag als de haan zijn stembanden spant, wordt ook Bobbie wakker. Na de omelet doet hij zijn kleerkast open, waar Fred nog ligt te dromen.

— Tja, wat ga ik met dat spul aanvangen ?...

Een rimpel verschijnt op Bobbie's gelaat.

Tenslotte neemt onze detective Fred bij z'n lurven — pardon stropdas — pakt hem in en... het hele geval stuurt hij naar... Zwarte Panter en Zwarte Beer van « Meteoorflits ».

« Houdt je breekbare waar liever thuis !... Groeten vanwege,

Bobbie Bloedworst. »
DE WITTE KRAAI uit
Ulbeek (Wellen)
(vroeger Wenduine).

P. K. krijgt zijn wekelijkse portie, ditmaal van een rakkeresje ! **JEANNE M.** uit Zele wil haar vriendinnetjes eens laten zien, dat ze wat kan. Nu zien we het allemaal, Jeanne !

P. K. in de wildernis.

Doodvermoeid en badend in zijn zweet, strompelt een achtharig jongmens door het oerwoud. Met een zucht van verlichting werpt hij op een open plek tenslotte zijn zware pakken neer en begint zijn tent op te slaan. Dolgelukkig kruipt onze Piet — want hij is het — in zijn met muskietengaas afgesloten veldbed. Nu slapen ! Slapen !...

Hé, wat hoort hij daar ! Een verdacht geluid in zijn onmiddellijke omgeving ! Onze Kwabber neemt zijn geweer en gaat in zijn hemd op zoek. Beweegt daar niet het struikgewas ?...

Onvervaard stapt onze held er heen. Indrukwekkend galmt zijn stem :

— Mens of dier, wie gij ook zijt, kom te voorschijn, of ik dood u ogenblikkelijk.

Uit de struiken komt een reuzengorilla naar Piet toegewaggeld. Het is een vrouwtje. Met haar lange grijparmen slaat ze zich,

(Zie vervolg blz. 19)

Het hoekje van de SPELEN SCOLA

HALLO, MEISJES !

Jullie hebben lang moeten wachten, maar nu wordt je geduld beloond. De eerste « speciale spelen » voor jullie zijn nu verschenen. In de eerste plaats is er een prachtreeks borduurspelen, met stukjes wol of zijde. Klein en groot zal die echte schilderstukjes willen hebben. Hier zie je een plaatje, niet gekleurd, helaas, van twee borduurplaatjes, een Hindoe danser en danseres voorstellende,

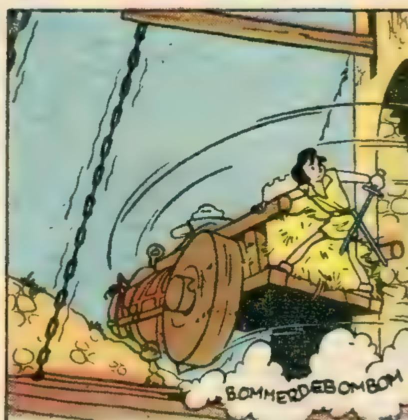
Elk spel bevat vier prentjes, die je met wol of zijde kunt bewerken, volgens de kleuren van elke prent.

Er zijn verschillende reeksen : klederdrachten, ambachten, het Circus. Meisjes jullie zullen allemaal dwepen met deze nieuwigheid. Want ze leert je uit je ogen kijken, mooie dingen maken en het huis verfraaien met die verrukkelijke plaatjes, die je volgens de aanwijzingen onder glas kunt zetten.

Jullie Robbedoes-Scola-segel staat op blz. 19. Elke week komt er ook een segel in « De Haardvriend » en « Humoradie ».

Johan — DE HEER VAN RODENSTEYN

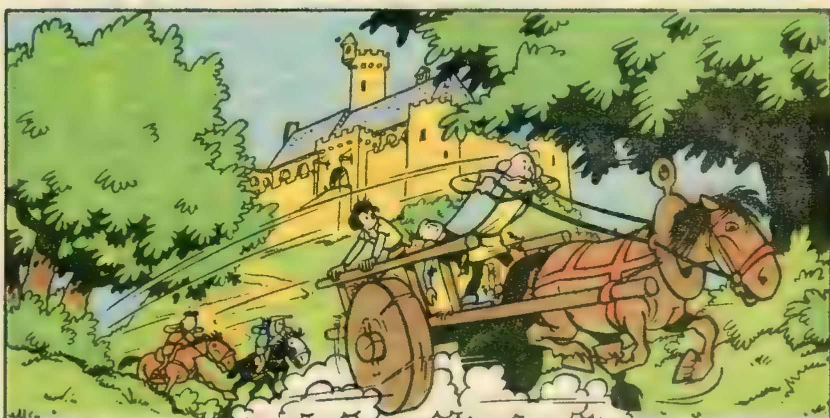

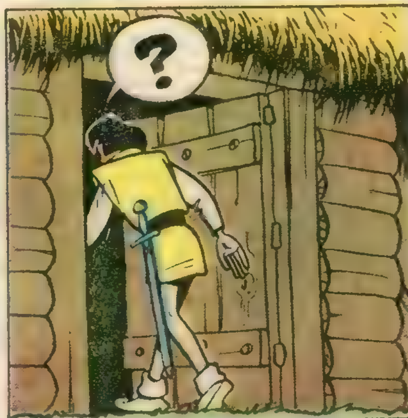

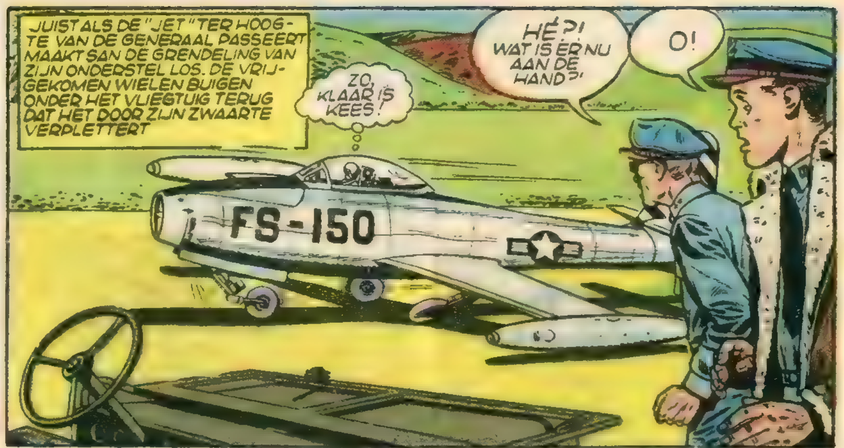

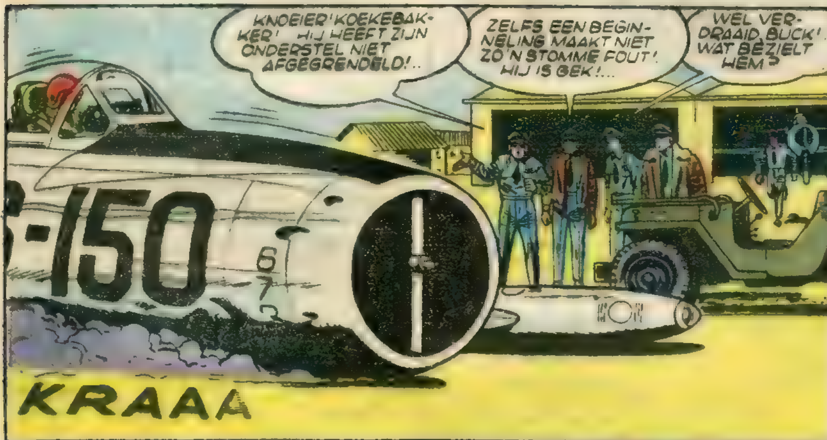

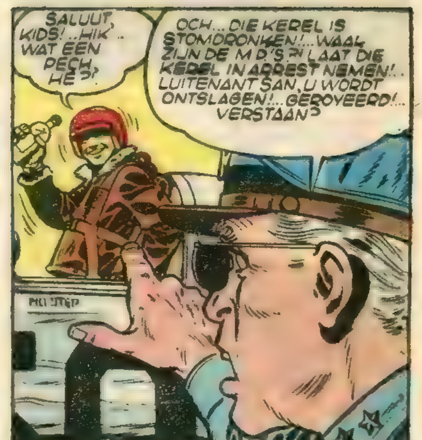

WORDT VERVOLGD

BUCK DANNY
DE ONBEMANDE VLIEGTUIGEN

JUIST ALS DE "JET" TER HOOGTE VAN DE GENERAAL PASSEERT MAAKT SAN DE GRENDELING VAN ZIJN ONDERSTEL LOS. DE VRIJGEKOMEN WIELEN BUIGEN ONDER HET VLIEGTUIG TERUG DAT HET DOOR ZIJN ZWAARTE VERPLETTERT
ZO, KLAAR IS KEES!
HÉ?! WAT IS ER NU AAN DE HAND?!
O!
FS-150

KNOEIER! KOEKEBAKKER! ... HIJ HEEFT ZIJN ONDERSTEL NIET AFGEGRENDELD!..
ZELFS EEN BEGINNELING MAAKT NIET ZO'N STOMME FOUT! HIJ IS GEK!...
WEL VERDRAAID, BUCK! WAT BEZIELT HEM?
S-150
KRAAA

SALUUT, KIDS!...HIK.. WAT EEN PECH, HE?!
OCH... DIE KEREL IS STOMDRONKEN!... WAAR ZIJN DE M.P.'S?! LAAT DIE KEREL IN ARREST NEMEN!.. LUITENANT SAN, U WORDT ONTSLAGEN!... GEROYEERD!... VERSTAAN?

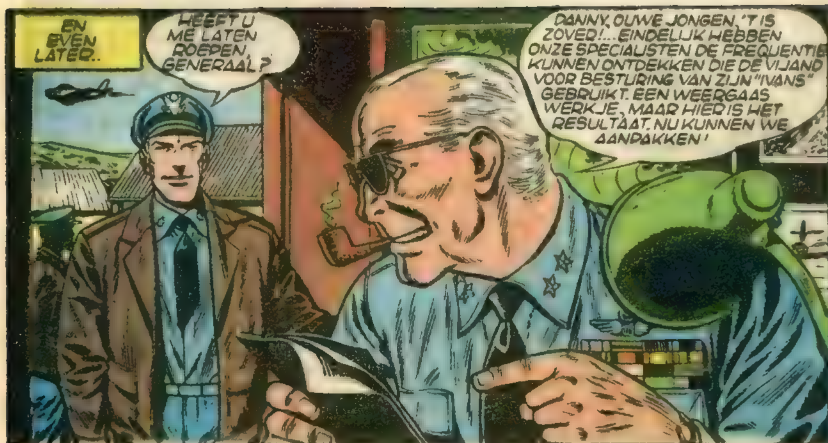

TOE, GENERAAL, VEROORDEEL LUITENANT SAN NIET ONVOORWAARDELIJK! ALS HIJ DRONKEN IS, DAN KNAAGT ER ZEKER IETS IN HEM EN..
DAT IS NOG GEEN EXCUUS!... IK HEB DE PILOTEN UITDRUKKELIJK ALLE DRANKGEBRUIK ONDER HET VLIEGEN VERBODEN. BIJ WIJZE VAN VOORBEELD WORDT HIJ ONTSLAGEN!
SAN, KEREL TOCH!...WAT HEB JE GEDAAN?!...
VRAAG ME NIETS MEER UITLEGGEN KAN IK HET NIET. MAAR HET IS BETER ZO, GELOOF ME!

DITMAAL REDDEN WE HEM NIET MEER!...
DE GENERAAL IS WOEDEND. GEEN HOOP OP VERGEVING. IK VREES DAT SAN GEROYEERD WORDT EN ACHTER HET FRONT GESTUURD.

SINDS EEN TIJD ECHTER SCHIJNT HIJ OP ALLE KANSEN TE LOEREN OM EEN SLECHTE NAAM TE KRIJGEN. 'T LIJKT WEL OF HIJ ZELF GEROYEERD WIL WORDEN!...

JA ZEKER!... EN HIJ LIEGT ALS HIJ BEWEERT DAT HET ANGST VOOR VLIEGEN IS. ZIJN DOLLE TOEREN DAARNET BEWIJZEN DAT WEL. ER ZIT IETS ANDERS ACHTER
JA, MAAR WAT?

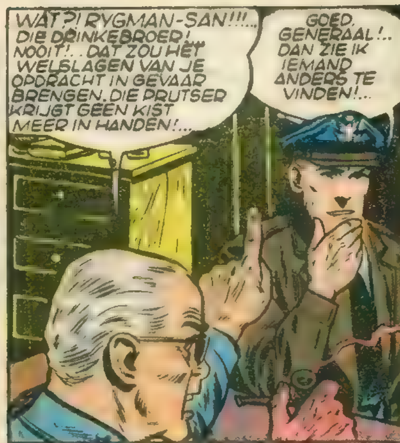

EVEN LATER
MAJOOR DANNY!... DE GENERAAL WIL U DADELIJK SPREKEN!
OHO!... ZEKER IETS NIEUWS!

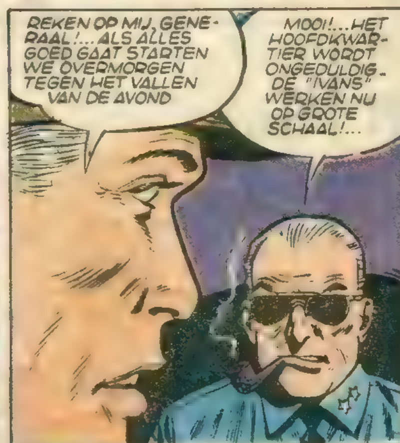

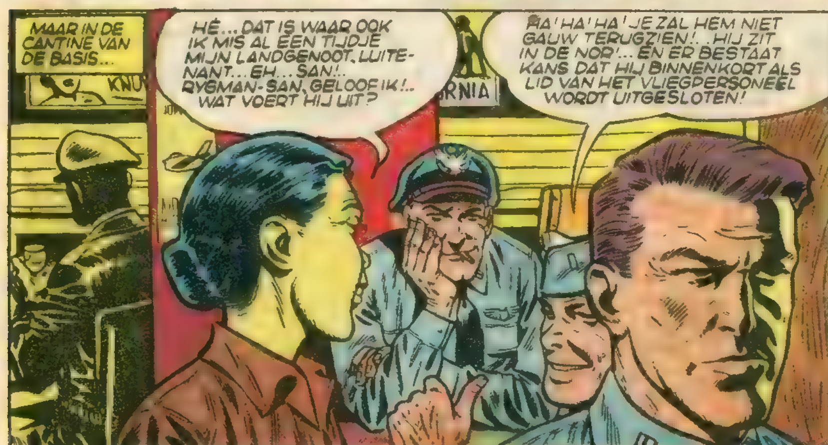

(WORDT VERVOLGD)

STILTE WE DRAAIEN

ENKELE UREN LATER...

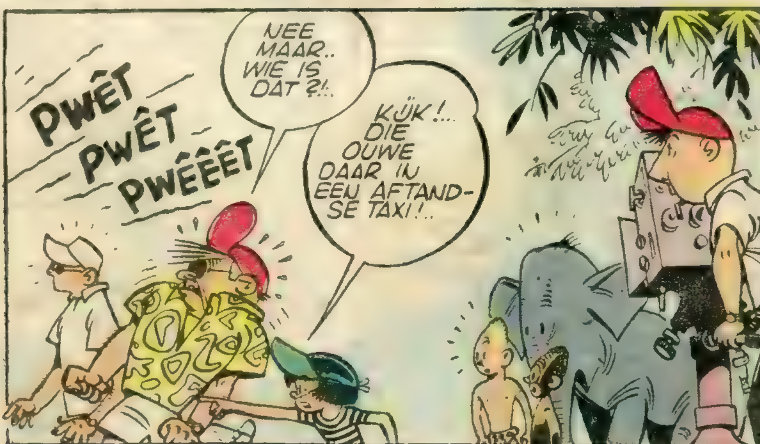
WELL!... NU KUNNEN WE MET PROEF-DRAAIEN BEGINNEN! ...KLAAR BOYS? ...KLAAR FERDINAND?

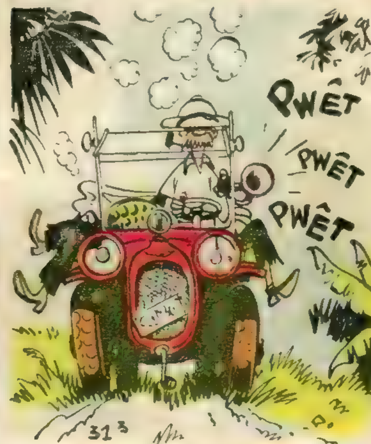
O.K!

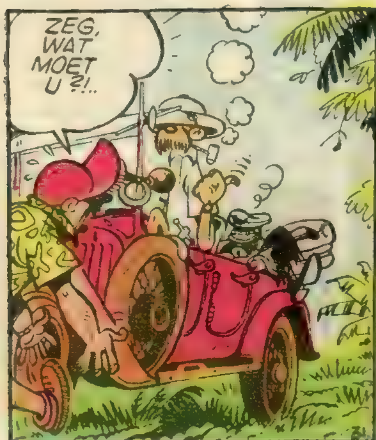

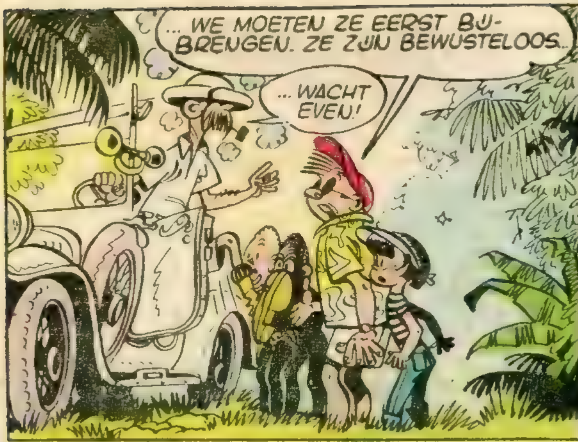

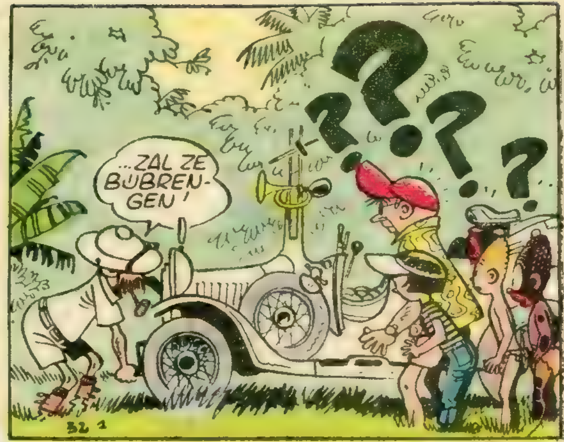

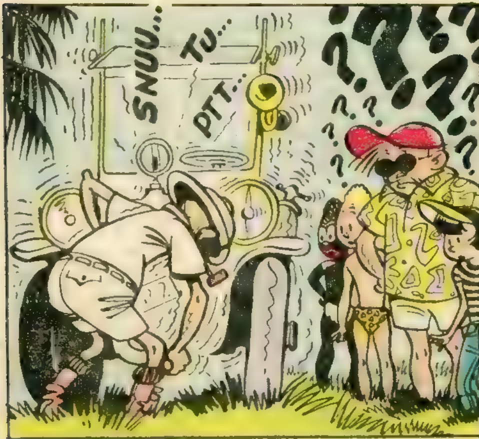

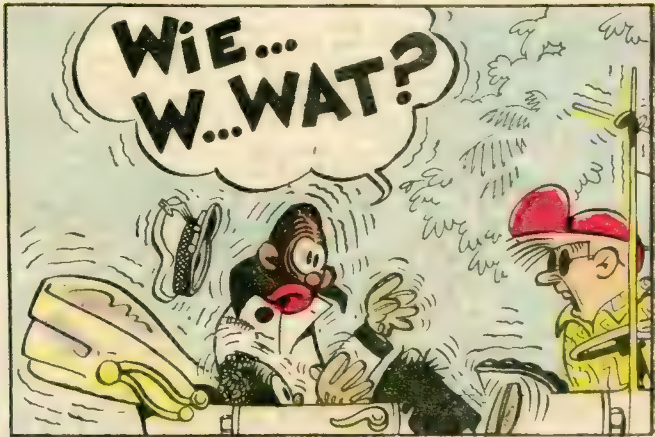

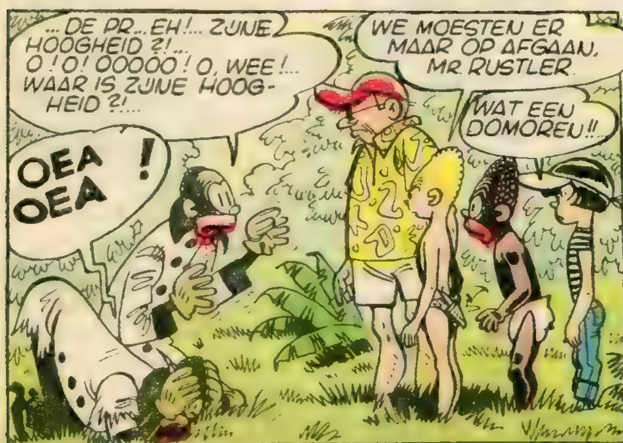

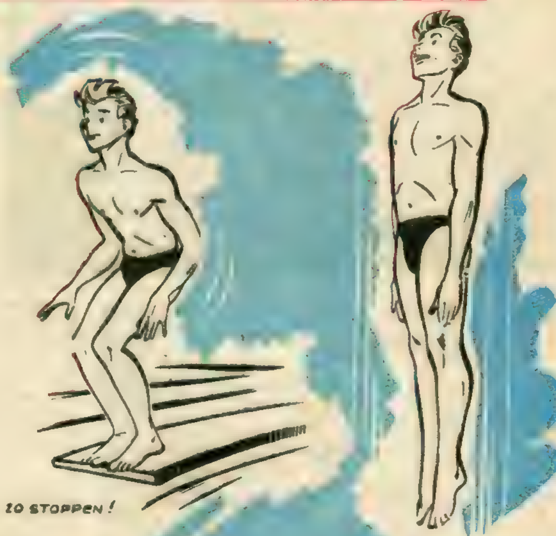

(WORDT VERVOLGD)

Zo braaf als... een plank!

HUP ROBBEDOES

Robje meent nu alles te kunnen. Hij beseft immers, dat de mens pardoes in het water mag springen, als hij het maar goed doet! Je moet dat bijna loodrecht doen, met je handen samen en je armen als een scheepsboeg of je benen keurig gestrekt.

Robje wil laten zien wat hij kan en wandelt dus de onderste springplank op. Je weet wel: de plank, die met zijn vrij uiteinde een meter boven de waterspiegel ligt.

Moet je hem zien stappen! Trots als een haan! Maar dan aarzelt hij plots. Die plank zindert zo gevoelig met zijn stapjes mee en dat wordt steeds erger, naarmate hij aan het eind komt

O, wat wordt Robje voorzichtig. Hij lijkt nu wel een kat, die over een dun muurtje sluipt. Dat die vervelende plank ook zo doorwipt!

— Wat is dat nu? Spring toch!... roep ik, terwijl ik de plank met zijn benen zie meebibberen.

Dat is toch al te gek. Robje zelf begrijpt, dat er iets moet gebeuren. Hij laat de plank even doorwippen en wordt door het gehoorzame ding veerkrachtig omhooggeslingerd.

— Het lijkt wel een tennisracket! schreeuwt Rob opgewonden.

— Je bent een levende kanonskogel, lach ik terug. Ga nog eens op het uiterste puntje staan en druk even lichtjes door in regelmatige cadans. Je zult eens zien, hoe braaf Plankmans gehoorzaamt!

Robje durft en staat op het uiteinde te wippen.

— Wat moet ik doen om stil te houden? schreeuwt hij plots doodsbenauwd. Ik krijg hartkloppingen!

— Houd je stijf met doorgebogen knieën. Je verder niet meer bewegen.

Tamelijk gauw houdt het zwiepen op en ligt de plank stil.

— Nu je eerst met die malle plank vertrouwd maken!... Houd je lichaam recht en je voeten bij elkaar. Wij nu! Dan ga je de lucht in. Laat dat gebeuren. Spreid je armen uit als je omhoog gaat en sla ze neer als je terugkomt.

— Hé! Dat is leuk!... jubelt Rob.

Helaas buigt hij, na een paar nieuwe wippertjes, een tikje te veel voorover. De plank doet gehoorzaam haar plicht... Robje gaat schuin van de plank omhoog, mist haar natuurlijk bij het terugkomen en duikelt pardoes in het kabbelend nat.

Rob begrijpt er niets van.

— Wie leverde mij die streek? roept hij als hij proestend zijn hoofd boven water heeft.

— Niemand, kerel! Dat deed je zelf! Je sprong schuin omhoog en even gehoorzaam stuurde de plank je toen schuin weg! Wat kun je van zo'n brave plank anders verwachten? Op je bewegingen letten, wipper!

FRANK.

Onze Knollentuin

(Vervolg van blz. 11)

onder het uiten van een verschrikkelijk gebrul, op de brede behaarde borst.

P. K. blijft kalm. Zeker van zijn stuk richt hij zijn jachtgeweer en mikt. Hé, wat is dat? Alleen een dof geklik laat zich horen... Onze slimmerik heeft vergeten zijn geweer te laden.

Van schrik gaan Kwabbernoots' haren rechtop staan, wat een komiek gezicht moet dit hebben opgeleverd. Zijn spillebenen weigeren verdere dienst...

De gorilla komt aanstormen en onze Piet breekt het angstzweet uit. Hij zal een list gebruiken... Uit zijn toegeschroefde keel komen stotterend de woorden :

— Moeder, moeder! Ge gaat uw zoon Piet, op wie ge zo trots zijt, verliezen...

Het zijn meteen zijn laatste woorden. Het aapmens drukt Piet met zijn reuzenarmen tegen haar harige borst. Onze Piet slaat blauw uit.

— Ik sterf... lispelt hij.

Het wordt duister om hem heen...

— Dag, moeder!... houdt hij nog vol.

Badend in zijn zweet ontwaakt onze held en tracht zich uit zijn muskietennet te bevrijden. Hij is minstens even blij als wij, dat het maar een droom was!

JEANNE M.
uit **Zele.**

Het dichterknollenperk betreden we met enige schroom. Een eervolle vermelding krijgt **WIJSNEUS 30.203** uit **Assebroek** voor volgende twee strofen, die zeker pakken in deze tijd van herdenking en bidden voor onze dierbare afgestorvenen.

Langzaam gaan ze stil, allen,
Droevig gaan ze met geween
Langs de koude, donk're straat
Waar alleen de lijkstoet gaat.

Wenend stapt ze naast de baar...
Voor de tweede maal in 't jaar
Is haar droef een zoon ontgaan.
Waar ze veel voor had gedaan.

Helaas, dan wordt het vers plots onhandig. De gedachte is goed, maar veel te stuntelig weergegeven. Oordeel zelf!

Kerels waren 't, groot en sterk,
Maar men droeg ze bei ter kerk
« De Dood is te veeleisend ! »
Roept luid de moeder krijsend. (1)

Wanneer de dood iemand grijpt,,
De rank der (!) wijnstok afknijpt, (2)
Dan begint een hoger bloei,
Blij of droef, naar eigen groei.

(1) Rijmdwang.
(2) Actief voor passief.

En nog legt Snuffel lang niet op alle slakjes zout! Eervolle vermelding voor je Maria-vers, dat nog minder is. De moed natuurlijk niet opgeven! Dat doen dichtende rakkers nooit.

Een vriendelijke versje knolt de **RODE AREND** uit **Vilvoorde**, die tevens een eervolle vermelding voor zijn tekenknolletjes verdient.

DE VRIEND.

Robbedoes is weer in huis !...
De vriend van allen is dus thuis.
Want niemand wordt erin vergeten.
Dus, kinderen, hoe ge ook moogt heten,
'k Geef u fluks een goede raad :
Laat voor vandaag het kattekwaad,
Gaat ook niet zomaar zitten dromen,
Maar « Robbedoes » ter hand genomen !
Ogen open, mondje toe...
Tot grote vreugd voor va en moe.

DE RODE AREND 33.626
uit **Vilvoorde.**

Een eerder luguber versknolletje plant **DJEL-GHANDY** uit **Berg**:

MIDDERNACHT

Twaalf harde doffe slagen
Uit de brokkelige toren
Gierend over graven jagen...
Mogen zij de doden storen ?...

De maan belicht grillig
Dees sombere graven...
't Is stil en killig...
De slagen erover jagen...

Plots hoor ik dof geklop
Een zerk krijt krassend open.
A'klig grijnst een doodskop
Daar : geraamten ! Zij lopen !...

IJzig schatert hun dodenlach
Terwijl ze rammelend dansen.
Tot... één mokerende klokkeslag
En... liggen weer onder zerken en kransen

DJEL-GHANDY uit **Berg.**

Tenslotte — hoe kan het ook anders — een versproeve van onze onvermoeibare **DINGAAN** uit **Beveren-R.** Ditmaal is het een « sonnet ». Een klassieke « klinckert » is het nog lang niet, Luc! Dat dienen regels van 5 jamben te zijn. Voor dit geval dus 11 10 11. 10 Jij hebt : 11 8 13 8 voor het eerste kwatrijn! Geen foefjes als buigingsuitgangen en klinkerinlassingen, enz. gebruiken om aan je telling te komen! Ook de overgang octaaf-sextet is verre van verzorgd! De inhoud blijkt niet opgewassen tegen deze (moeilijke!) vorm. Vraag je leraar-Poësis maar eens uitleg over het betogend en beschrijvend sonnet. Er is nog veel te doen!

Ik voel hoe mijne lasten zwaarder wegen,
En d'angsten voor de felle dood
Nu nederdalen als een pijnlijke zegen
Bij 't breken van ons dagelijks brood.

Ik hoor 't eentonig leken van de regen,
En 'k weet hoe droevig in mijn nood,
De smarten voor de bittere dood m'ontstegen,
Opdat ik rustte in zijn schoot.

En bij het harde lusteloze streven,
Alleen naar waar-, oprechte deugd,
Ontmoet ik lasten, die het leven,
Beroven van de echte vreugd,
Wanneer het dwalen moest vergeven
Nu zijn, van onze dwaze jeugd.

DINGAAN uit
Beveren-R.

Eervolle vermelding tekenknollen ; **POL** uit **Roeselare**, die tevens een **eervolle** vermelding voor zijn P. K.-knol in de wacht sleept. Voor **SCARAMOUCHE** uit **Borgerhout**, die P. K. twee colts in de hand drukt. Natuurlijk wordt rekening gehouden met leeftijd, vlijt, enz. van onze knollenplanters, Jos! Die in een bepaalde week de beste zijn, gaan de knollentuingrond in, als... Sjarel niet met plaatsgebrek te kampen heeft. Begrepen? Verder **DE VRIJSCHUTTER** uit **Lot**. Perspectief beter verzorgen, Frans! En tenslotte : **HERWIG D.** uit **Menen** voor maar liefst zeven nagetekende knolletjes! Probeer eens één knappe tekenknol uit eigen koker!

Daar komt nog een derde detective ons tuintje binnenstormen :- onze **Sjarel**, die luidkeels roept, dat er zelfs geen knollestaartje meer bijkan. Tot volgende week, rakkers en rakkeresjes! Vlijtig je best gedaan en lukken zal het! Knolgroeten (met staartjes!) van Sjarel, knulgroeten van Piet, maar knalgroeten van jullie opperknollenplanterknollentuinbaas, **SNUFFEL.**

WIE WEET HET ?

(Oplossingen van bladz. 5.)

SPEL Nr. 1

Een Chinese hoed ; een Russisch hemd ; hij rookt een nargile uit Turkije ; een Schotse tas ; een rokje van een Euzone (Griekenland); een been met een broekspijp en een laars van een cowboy (U. S. A.) ; een been met een broek en een kous van een stierenvechter (Spanje) ; aan de linkervoet een muiltje (Marokko) ; een mandoline (Italië) ; aan zijn gordelriem een boomerang (Australië).

SPEL Nr. 2

Een vis, een eend, een schildpad, een lama, een eekhoorn, een bizon, een pinguin, een zwaan, een vos, een zwaluw.

SPEL Nr. 3

1. Nee. 2. Ja. 3. Ja. 4. Ja. 5. Ja. 6. Ja. 7. Nee. 8. Nee. 9. Nee.

SPEL Nr. 4

De nummers moeten als volgt worden opgeschoven, telkens met gebruikmaking van het pas vrijgekomen hokje : 1 2 3 1 2 6 5 3 1 2 6 5 3 1 2 4 8 7 1 2 4 8 7 4 5 6.

Onze Knollentuin

(Vervolg van blz. 11)

onder het uiten van een verschrikkelijk gebrul, op de brede behaarde borst.

P. K. blijft kalm. Zeker van zijn stuk richt hij zijn jachtgeweer en mikt. Hé, wat is dat? Alleen een dof geklik laat zich horen... Onze slimmerik heeft vergeten zijn geweer te laden.

Van schrik gaan Kwabbernoots' haren rechtop staan, wat een komiek gezicht moet dit hebben opgeleverd. Zijn spillebenen weigeren verdere dienst...

De gorilla komt aanstormen en onze Piet breekt het angstzweet uit. Hij zal een list gebruiken... Uit zijn toegeschroefde keel komen stotterend de woorden :

— Moeder, moeder! Ge gaat uw zoon Piet, op wie ge zo trots zijt, verliezen...

Het zijn meteen zijn laatste woorden. Het aapmens drukt Piet met zijn reuzenarmen tegen haar harige borst. Onze Piet slaat blauw uit.

— Ik sterf... lispelt hij.

Het wordt duister om hem heen...

— Dag, moeder!... houdt hij nog vol.

Badend in zijn zweet ontwaakt onze held en tracht zich uit zijn muskietennet te bevrijden. Hij is minstens even blij als wij, dat het maar een droom was!

JEANNE M.
uit **Zele.**

Het dichterknollenperk betreden we met enige schroom. Een eervolle vermelding krijgt **WIJSNEUS 30.203** uit **Assebroek** voor volgende twee strofen, die zeker pakken in deze tijd van herdenking en bidden voor onze dierbare afgestorvenen.

Langzaam gaan ze stil, allen,
Droevig gaan ze met geween
Langs de koude, donk're straat
Waar alleen de lijkstoet gaat.

Wenend stapt ze naast de baar...
Voor de tweede maal in 't jaar
Is haar droef een zoon ontgaan,
Waar ze veel voor had gedaan.

Helaas, dan wordt het vers plots onhandig. De gedachte is goed, maar veel te stuntelig weergegeven. Oordeel zelf!

Kerels waren 't, groot en sterk,
Maar men droeg ze bei ter kerk
« De Dood is te veeleisend! »
Roept luid de moeder krijsend. (1)

Wanneer de dood iemand grijpt,,
De rank der (!) wijnstok afknijpt, (2)
Dan begint een hoger bloei,
Blij of droef, naar eigen groei.

(1) Rijmdwang.
(2) Actief voor passief.

En nog legt Snuffel lang niet op alle slakjes zout! Eervolle vermelding voor je Maria-vers, dat nog minder is. De moed natuurlijk niet opgeven! Dat doen dichtende rakkers nooit.

Een vriendelijke versje knolt de **RODE AREND** uit Vilvoorde, die tevens een eervolle vermelding voor zijn tekenknolletjes verdient.

DE VRIEND.

Robbedoes is weer in huis!...
De vriend van allen is dus thuis.
Want niemand wordt erin vergeten.
Dus, kinderen, hoe ge ook moogt heten
'k Geef u fiuks een goede raad :
Laat voor vandaag het kattekwaad,
Gaat ook niet zomaar zitten dromen.
Maar « Robbedoes » ter hand genomen!
Ogen open, mondje toe...
Tot grote vreugd voor va en moe.

DE RODE AREND 33.626
uit **Vilvoorde.**

Een eerder luguber versknolletje plant **DJEL-GHANDY** uit **Berg!**

MIDDERNACHT

Twaalf harde doffe slagen
Uit de brokkelige toren
Gierend over graven jagen...
Mogen zij de doden storen?...

De maan belicht grillig
Dees sombere graven...
't Is stil en killig...
De slagen erover jagen...

Plots hoor ik dof geklop
Een zerk krijt krassend open.
A'klig grijnst een doodskop
Daar : geraamten! Zij lopen!...

IJzig schatert hun dodenlach
Terwijl ze rammelend dansen.
Tot... één mokerende klokkeslag
En... liggen weer onder zerken en kransen.

DJEL-GHANDY uit
Berg.

Tenslotte — hoe kan het ook anders — een versproeve van onze onvermoeibare **DINGAAN** uit **Beveren-R.** Ditmaal is het een « sonnet ». Een klassieke « klinckert » is het nog lang niet, Luc! Dat dienen regels van 5 jamben te zijn. Voor dit geval dus 11 10 11. 10 Jij hebt : 11 8 13 8 voor het eerste kwatrijn! Geen foefjes als buigingsuitgangen en klinkerinlassingen, enz. gebruiken om aan je telling te komen! Ook de overgang octaaf-sextet is verre van verzorgd! De inhoud blijkt niet opgewassen tegen deze (moeilijke!) vorm. Vraag je leraar-Poësis maar eens uitleg over het betogend en beschrijvend sonnet. Er is nog veel te doen!

Ik voel hoe mijne lasten zwaarder wegen,
En d'angsten voor de felle dood
Nu nederdalen als een pijnelijke zegen
Bij 't breken van ons dagelijks brood.

Ik hoor 't eentonig leken van de regen,
En 'k weet hoe droevig in mijn nood.
De smarten voor de bittere dood m'ontstegen,
Opdat ik rustte in zijn schoot.

En bij het harde lusteloze streven,
Alleen naar waar-, oprechte deugd,
Ontmoet ik lasten, die het leven,
Beroven van de echte vreugd,
Wanneer het dwalen moest vergeven
Nu zijn, van onze dwaze jeugd.

DINGAAN uit
Beveren-R.

Eervolle vermelding tekenknollen : **POL** uit **Roeselare**, die tevens een eervolle vermelding voor zijn P. K.-knol in de wacht sleept. Voor **SCARAMOUCHE** uit **Borgerhout**, die P. K. twee colts in de hand drukt. Natuurlijk wordt rekening gehouden met leeftijd, vlijt, enz. van onze knollenplanters, Jos! Die in een bepaalde week de beste zijn, gaan de knollentuingrond in, als... Sjarel niet met plaatsgebrek te kampen heeft. Begrepen? Verder **DE VRIJSCHUTTER** uit **Lot.** Perspectief beter verzorgen, Frans! En tenslotte : **HERWIG D.** uit **Menen** voor maar liefst zeven nagetekende knolletjes! Probeer eens één knappe tekenknol uit eigen koker!

Daar komt nog een derde detective ons tuintje binnenstormen : onze Sjarel, die luidkeels roept, dat er zelfs geen knollestaartje meer bijkan. Tot volgende week, rakkers en rakkeresjes! Vlijtig je best gedaan en lukken zal het! Knolgroeten (met staartjes!) van Sjarel, knulgroeten van Piet, maar knalgroeten van jullie opperknollenplanterknollentuinbaas, **SNUFFEL.**

KNIP DEZE ZEGEL UIT EN BEWAAR HEM ZORGVULDIG. IN RUIL VOOR 1.000 PUNTEN BEKOMT U EEN PRACHTIG SCOLA-SPEL.

EDITIONS DUPUIS UITGEVERIJ

WIE WEET HET?

(Oplossingen van bladz. 5.)

SPEL Nr. 1

Een Chinese hoed ; een Russisch hemd ; hij rookt een nargile uit Turkije ; een Schotse tas ; een rokje van een Euzone (Griekenland); een been met een broekspijp en een laars van een cowboy (U. S. A.) ; een been met een broek en een kous van een stierenvechter (Spanje) ; aan de linkervoet een muiltje (Marokko) ; een mandoline (Italië) ; aan zijn gordelriem een boomerang (Australië).

SPEL Nr. 2

Een vis, een eend, een schildpad, een lama, een eekhoorn, een bizon, een pinguin, een zwaan, een vos, een zwaluw.

SPEL Nr. 3

1. Nee. 2. Ja. 3. Ja. 4. Ja. 5. Ja. 6. Ja. 7. Nee. 8. Nee. 9. Nee.

SPEL Nr. 4

De nummers moeten als volgt worden opgeschoven, telkens met gebruikmaking van het pas vrijgekomen hokje : 1 2 3 1 2 6 5 3 1 2 6 5 3 1 2 4 8 7 1 2 4 8 7 4 5 6.

DE BRAND VAN DE VIKINGSCHEPEN

De grote brandklok luidde in de kerktoren te Dorestad. Daarginds aan de rivieroever waren drie alarmvuren ontstoken... De Noormannen!

Verder de Lek op, naar Arnhem toe, gingen nog andere vuren aan. Telkens als de grote « drakkar » van de Noormannen op de rivier verschenen, legden wakers die vuren aan en zo werd het noodsein doorgegeven, de rivier op. Het was een waarschuwing voor de steden dat ze zich in haar muren moesten opsluiten en voor de dorpelingen dat ze moesten vluchten en hun woningen verlaten.

Want de steden konden zich nog verweren en stenen en pijlen laten regenen op de aanstormende Noormannen. Maar de dorpen stonden machteloos. Daar zat er voor de inwoners maar één ding op: de bossen invluchten en wachten tot het onweer overdreef. Soms hielden de « drakkar » niet stil en konden de mensen weer hun wonder boven wonder geredde woningen opzoeken. Meestal echter legden de Vikingschepen met hun hoge voorsteven in de vorm van een draak wel aan. En dan liep het er op uit, dat de huizen in de buurt geplunderd werden. De Vikings roofden stelselmatig de armste woningen leeg en staken ze dan in brand... In het kreupelhout moesten de dorpelingen het in arren moede aanzien, hoe hun dorp in puin gelegd werd.

Toch is er een tijd geweest, waarin de grote Vikingen de bewoners van het riviergebied niet veel kwaad delen. Dat was die beroemde keer toen de klok van de kerktoren in Dorestad uit alle macht luidde. Vijftien stoere mannen, aangevoerd door de kleine graaf van Teisterbant, gingen de vroedschap van de stad opzoeken en verzochten haar hen buiten te laten om tegen de Noormannen te vechten.

— Met je vijftien tegen hoeveel Noormannenschepen?

— Och, dat hindert niet!

— Waanzin! Trouwens, jullie kunnen nuttig wezen bij de verdediging van onze stad.

— In zo'n muizenval opgesloten blijven, terwijl de Vikingen ons mooie platteland verwoesten! brulde Teisterbant. Dat nooit!... Wij hebben een plan en we zullen de Noormannen zo'n afstraffing toedienen, dat ze er voor een hele tijd schoon genoeg van hebben ons mooie land te komen plunderen. Laten ze maar liever thuis blijven.

— Niemand van jullie komt terug...

— Dat kan zijn... Maar van de Vikingen zullen maar weinigen het overleven!

En zo kwam het dat die nacht twee boten de kaden van Dorestad verlieten en de Lek afzakten, de « drakkar » van de Noormannen tegemoet, die uit het verre Noorwegen waren gekomen.

Ze voeren de hele nacht, hielden zich overdag schuil en hervatten de volgende avond hun tocht. De wakers in de toren hadden zeker wat vlug alarm geblazen... ofwel hadden de Noormannen nog de handen vol met een of ander vreselijk bloedbad. Maar de kleine graaf Teisterbant, die aan het roer van een der schepen stond (en je moest al een slimmerd zijn om in hem een krijgsman te vermoeden, zo goed was hij als schipper vermomd), ontwaarde weldra een rode gloed in de lucht. Het leed geen twijfel... Stroomafwaarts stond er een dorp in lichte laaie.

Teisterbant zocht de volle stroom op en door een ander scheepje gevolgd zette hij vaart. In de volgende bocht hoorden ze het wilde, schorre, afgebeten gezang dat in die rampzalige tijd maar al te bekend was aan de oevers van de Lek.

— Daar zijn die duivels! zei Teisterbant.

En in de schaduw der boten kletterden er zwaarden en rammelden er kettingen met haken aan beide uiteinden.

In het schijnsel van het brandende dorp trokken de Vikingen weer verder. Ze duwden op hun riemen om hoger de Lek op te varen en nog andere dorpen te gaan plunderen.

— Nu zijn we in Gods hand, kameraden, zei Teisterbant, terwijl hij recht op de « drakkar » aanstuurde.

Ineens zetten de vlammen van de brand de beide scheepjes, die tot nu toe onzichtbaar in de nacht waren gebleven, in volle gloed. Enkele ogenblikken nog voeren ze in stilte. Dronken en afgemat als ze waren, gaven de Noormannen hun ogen zeker niet goed de kost. Maar eensklaps klonken er kreten van de voorste Vikingschepen op (in het geheel waren er zes van die grote Noorse bodems).

Teisterbant stond roerloos en stevende recht op hen aan. Enkele pijlen bleven trillend in de buitenhuid van het schip steken en een er van gonsde onaangenaam in de oren van Teisterbant, die het roer zo vast omklemde, dat alle bloed uit zijn vingerkootjes was geweken.

Toen klonk er nog meer geschreeuw en gelach. De Vikingen zeiden zeker tegen elkaar, dat die twee schippers zich in 't hol van de leeuw waagden en ze maakten zich al op om hun het gewone onthaal te bereiden.

Er lagen nu drie « drakkar » op een rij en hun roergangers staken donker tegen de rode hemel af.

— Komaan, kameraden! galmde Teisterbant's heldere stem.

Drie pijlen snorden en de roergangers sloegen om, onder het woedegebrul der Noormannen. Weldra gingen de « drakkar », door de stroom heen en weer geslagen, overdwars liggen en botsten tegen elkaar aan. Telkens als een man aan het roer wou gaan staan, trof een pijl hem.

De andere boot was deze wirwar echter voorbijgevaren en deed hetzelfde met de beide andere « drakkar ».

De Noormannen stampvoetten van woede en het zag er zwart van de pijlen die naar de boten snorden.

Teisterbant liet zich heel zacht neerglijden. Zijn borst was met een pijl doorboord, maar toch bleef hij pal staan aan het roer, met verbeten wilskracht, zijn tanden opeenklemmend.

De boot kwam langszij een Vikingschip en de haak van een ketting drong ter hoogte van de waterlijn in het hout en was er onmogelijk uit te krijgen. Onderin de boot lagen twee mannen te sterven, maar bestuurd door Teisterbant stevende ze al op een volgende « drakkar » af. De dappere graaf bad zijn acte van berouw, terwijl hij de Vikingen verwenste.

Er bleef nog één weerbare man aan boord over toen de « drakkar » door die geheimzinnige keten aaneengeklonken waren. Tenslotte waren ze nog slechts een verwarde, gedrongen massa, waar de Vikingen afsprongen om de ongeluksboot te enteren.

Vergeefs trouwens, want deze kwam plotseling in een helle gloed te staan en de mannen uit het Noorden brulden van afgrijzen, toen ze het duivelse Griekse vuur herkenden, dat hun schepen verbrandde.

Te laat! De boot tussen de drie Vikingschepen in deelde het vuur al aan de andere mee. Een zeil vatte vlam. En toen begon de brand woedend te ronken.

Tegelijkertijd vatten ook twee andere « drakkar », vlam. Ze waren eveneens een prooi geworden van de tweede boot.

— Knap werk van ons, geloof ik, mompelde Teisterbant en liet zich in het water zakken om te pogen nog te ontkomen.

Maar hij had al te veel bloed verloren en verzonk met een laatste gebed in de golven. Van de schare van vijftien mannen konden slechts één ongedeerd en twee gewond naar Dorestad teruggaan om er hun relaas van de slag te doen.

Van de zes Vikingschepen ontkwam er maar een enkel. Dit zette met volle zeilen koers naar het verre Noorwegen. Wat het daar vertelde, weet geen mens, maar het is een feit, dat twaalf jaar lang de « drakkar » zorgvuldig de Lekmond vermeden.

De kleine Teisterbant had zich dapper geweerd.

ONZE REIS NAAR MEXICO ?! ...ONZE TOCHT IN AFRIKA !!?... ...LEES MAAR ONZE PRACHTIGE ALBUMS : "DE BLANKE NEGER" EN "AVONTUREN IN MEXICO"
... JA- WEL, IN ALLE BOEK- HANDELS !

DE BAARD EN DE KALE

OSCAR EN ZIJN GEHEIMEN

DOOR WILL

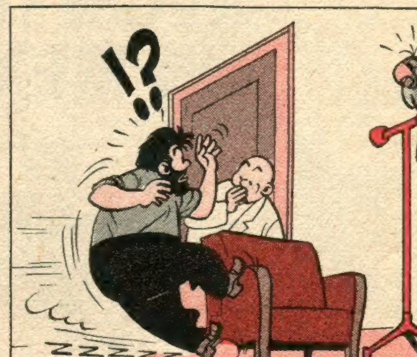
TEKST VAN BEN

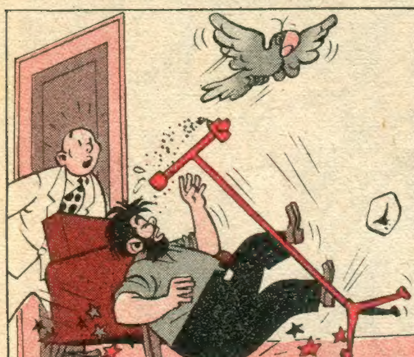
PER ADVERTENTIE WORDT EEN PAPEGAAI GEZOCHT DIE KAN ZEGGEN: "WIL DE BARONES MAAR IN DE SALON GAAN". ONZE VRIENDEN TRACHTEN HUN PAPEGAAI DAT NU BIJ TE BRENGEN.

EN NU BEN IK DIE BARONES EN HAAR SALON BEU EN GA IK EEN STRAATJE OM !... KOM JE MEE ?

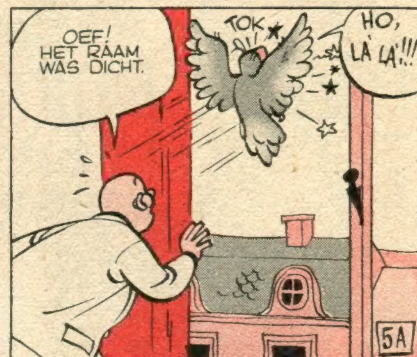

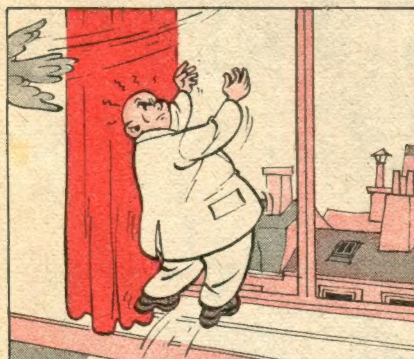

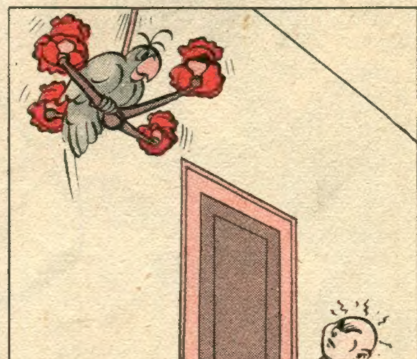

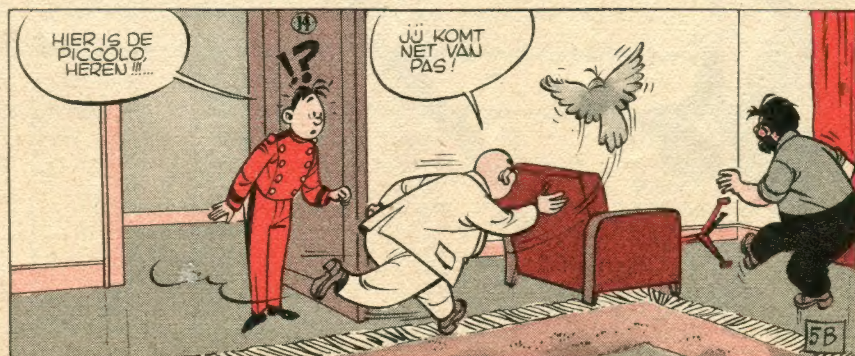

(WORDT VERVOLGD)

Hoekje voor SNUFFELAARS

een onvergelijkelijke spinster: de spin

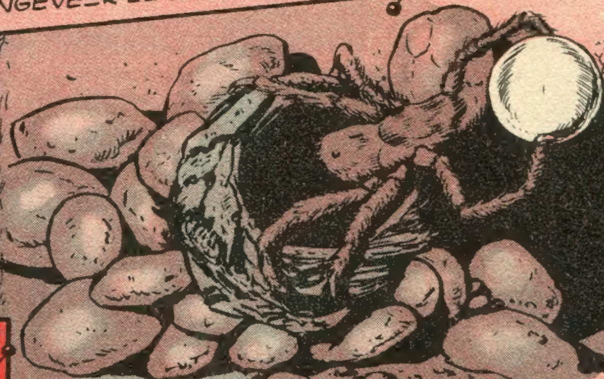
DE SPIN IS EEN PRACHTIGE WEEFSTER EN SPINSTER, HAAR 8 POTEN ZIJN VOORZIEN VAN KAMMETJES. KLEVERIGE SPINDRAAD KOMT UIT HET ACHTERLIJF EN WORDT GEFILTREERD EN UITGEREKT DOOR 6 SPINTEPELTJES MET IEDER 1.000 MICROSCOPISCH KLEINE GAATJES.

DE DRAAD VAN DE SPIN IS DE LICHTSTE TER WERELD... OM EEN POND ZIJ TE VERKRIJGEN ZIJN ER 3.500 ZIJDEWORMEN NODIG; MAAR VOOR HETZELFDE GEWICHT ONGEVEER 22.000 SPINNEN.

SOMMIGE SPINNEN TEKENEN HUN NET!... ONDERMEER DE "FACIEE"-SPIN.

DE SPIN DRAAGT VEEL ZORG VOOR HAAR EITJES. DE TARENTULA HOUDT HAAR EITJES NAAR DE ZON OM UITGEBROED TE WORDEN...

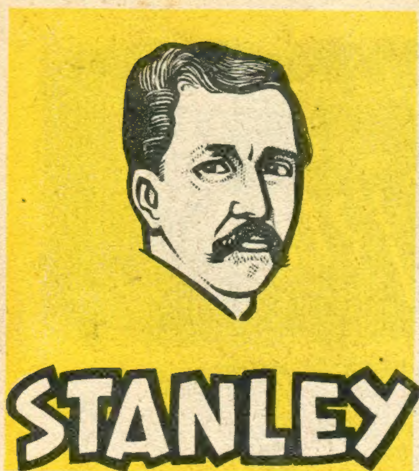
DE GROOTSTE VAN ALLE SPINNEN IS DE ZUIDAMERIKAANSE VOGELSPIN, DIE TOT 15 CM. LANG WORDT DIE ZELFS KLEINE VOGELS EN MUIZEN AANVALT, WAARVAN ZE HET BLOED OPZUIGT...

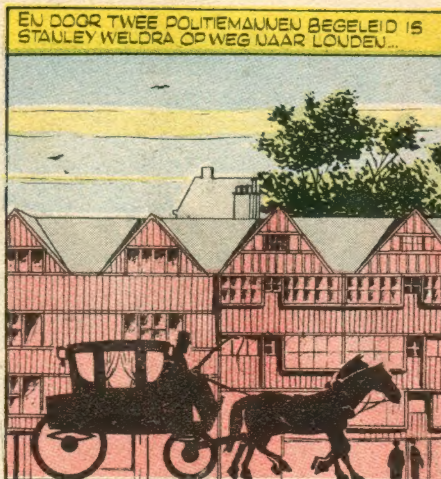

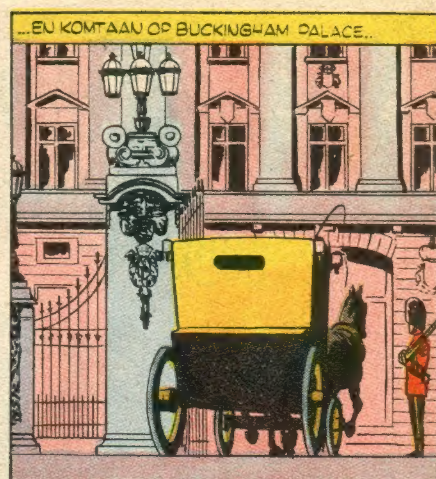

DE AARDSPIN MEET 18 MM. ZIJ SLUIT DE INGANG VAN HAAR NEST AF MET EEN VAN SCHARNIEREN VOORZIEN DEKSEL, DAT ZE VAN HAAR DRAAD EN KLEI VERVAARDIGT. ZIJ TREKT DE WACHT OP BIJ HAAR DEUR EN ALS EEN VIJAND PROBEERT DE DEUR TE FORCEREN, KLAMPT ZIJ ER ZICH AAN VAST OM DE INDRINGER BUITEN TE HOUDEN...

D.12.

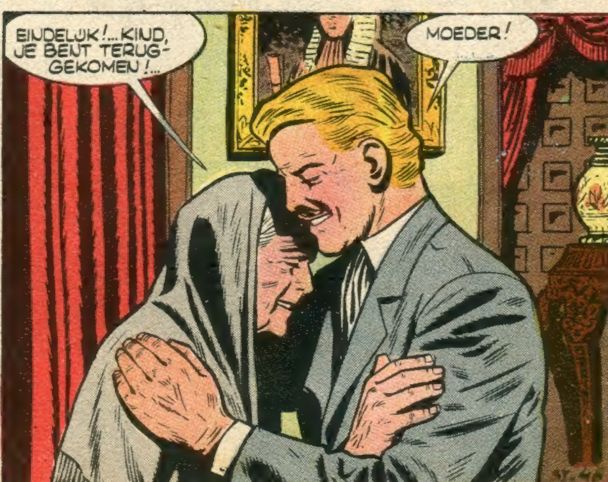

MAAR JOHN BLEEF NIET...

STANLEY VERTROK VOOR EEN VAN ZIJN SPANNENDSTE AVONTUREN:

OP ZOEK NAAR DE VERDWENEN MAN.

(WORDT VERVOLGD)

Uitgeverij J. DUPUIS, Zonen en Co.